

Paardentaal

Wat wil een paard duidelijk maken?

Paarden praten ook met elkaar. Niet met woorden, maar met hoe ze zich gedragen. Wij kunnen hun signalen ook 'leren lezen'. Zo kun je erachter komen hoe het paard zich voelt.

De oren

Paarden maken met hun oren het een en ander duidelijk. Als ze ze naar achter draaien en plat op hun hoofd leggen, zijn ze in een slecht humeur. Ze vinden wat er gebeurt of wat er van ze gevraagd wordt niet leuk en zijn het er niet mee eens. Op zo'n moment zijn ze moeilijk benaderbaar en kunnen agressief reageren als je het toch probeert.

Met hun oren naar voren gedraaid zijn ze nieuwsgierig en blij. En als ze hun oren opzij draaien, zijn ze ergens enorm op geconcentreerd.

Let maar eens op bij dressuurwedstrijden op televisie. Paarden zijn dan zo geconcentreerd op wat ze moeten doen dat hun oren dan bijna altijd naar opzij staan.

Het lichaam

Een paard gebruikt z'n staart natuurlijk om vliegen mee weg te jagen, maar als hij super en zelfs vaak ongecontroleerd blij is, steekt hij zijn staart fier recht op de lucht in.

Als een paard z'n achterhand (zijn achterpoten en billen) naar je toedraait, keert hij je letterlijk de rug toe en wil niets met je te maken hebben op dat moment. Vertaalt naar netjes Nederlands zegt hij daarmee: 'Ga alsjeblieft weg'.

Overigens is het achteruit trappen van paarden niet iets dat ze standaard doen als iemand achter ze langs loopt. Het is een schrikreactie, die vaak gevolgd wordt door vluchten. Als je je bedoelingen goed duidelijk maakt, zal een paard nooit zomaar schoppen, tenzij het dier in het verleden nare ervaringen heeft opgedaan met mensen die achter hem dingen deden die hij niet fijn vond.

Toch blijft het verstandig niet vlak achter een paard langs te lopen, want je weet niet hoe het zal reageren en paardenbenen zijn super sterk en hoeven héél hard!

Omdat paarden vluchtdieren zijn, is het sowieso altijd handig bedoelingen goed duidelijk te maken, bijvoorbeeld ook als je een zadeldriem onder de buik door wilt halen. Dat is uit z'n blikveld dus weet het dier niet wat je doet, tenzij je hem leert wat het betekent als je je hand langs zijn buik strijkt en dan de riem onder zijn buik bijeen brengt en aanhaalt.

De neus

De neus van een paard is zéér gevoelig en soort van intiem. Als je naar een onbekend paard toe gaat, moet je niet direct z'n neus aaien. Dat is zoiets als een onbekende direct op de mond zoenen. Aai eerst schouder en hals, laat hem aan je ruiken en win vertrouwen, voordat je neuzen gaat aaien. Straffen op de neus is uit den boze. Je gooit daarmee al het vertrouwen weg.

Overigens wordt een kopstoot van een paard meestal fout begrepen. Het dier geeft dat uit genegenheid, want dat doen ze ook onderling. Paarden worden voor dit gedrag echter meestal gestraft.

Kuddedieren

Paarden leven in kuddes. Dat biedt ze veiligheid en ze hebben soortgenoten om zich heen nodig om gelukkig te zijn. Een paard alleen kan dezelfde heimwee verschijnselen vertonen als bijvoorbeeld papegaaien in hun eentje. In het wild zal het vaak zo zijn dat donkere exemplaren dominant zijn over lichte.

Paarden tonen dus vluchtgedrag bij alles wat hen schrik aanjaagt en waarschuwen ook over afstand met hinniken. Ze hebben verschillende manieren van hinniken voor verschillende situaties.

Paarden die elkaar begroeten, zullen vaak gaan flemen. Ze trekken dan de bovenlip op, zodat hun geurklieren de geur van de ander goed op kunnen vangen. Ze bepalen hiermee ook wie de baas is en zullen elkaar de volgende keer goed kunnen herkennen.

Paarden die elkaar graag mogen zullen elkaar na het flemen ook dikwijls opzoeken bijvoorbeeld in de wei en elkaar in de nek kriebelen/knabbelen, iets dat we wel noppen noemen.

